

विषकोषकुङ्कुमशलागुरुपापतमोनिशाः ॥
मसीपङ्कमदाभोधिमुनाधूमकोकिलाः ।
गोलाङ्गलास्यगुञ्जास्ये कण्ठः खञ्जनकेकिनोः ॥
श्वलं तालतापिञ्चतिलेन्द्रीवरवलयः ।
रसविह्वलतृङ्गारौ कटाक्षोलिः कण्ठीनिका ॥
नीली जम्बूफलं मुक्ता काककृत्याकुकीर्तयः ।
भिनन्द्याया गजाङ्गारखलान्तःकरणादयः ॥
इति कविकल्पलतायां रश्मिपस्तवके ४ कुसुमम् ॥
श्यामकं, स्त्री, (श्याम + संज्ञायां कन् ।) रोहिष-
दणम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कृष्णवर्णं, त्रि ।
यथा, ब्रह्मलंघितायाम् । ६१ । ८ ।

“श्यामकपुष्पचिताङ्गो

भस्मारुणसन्निभो विडालाचः ॥”)

श्यामकः, पुं, (श्यामं तद्वर्णं अकतीति । अक गतौ
+ अण् । शकम्बादित्वात् साधुः ।) श्यामाकः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (शूरस्य पुत्रविशेषः । स तु वसु-
देवस्य भ्राता । इति भागवतम् । ६।२।४।२८ ॥)
श्यामकण्ठः, पुं, (श्यामः कण्ठो यस्य ।) मयूरः ।
इति हलायधुः ॥ शिवः । पञ्चविशेषः । इति
नीलकण्ठशब्ददर्शनात् ॥

श्यामकन्दा, स्त्री, (श्यामः कन्दो यस्याः ।)
अतिविषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामकाण्डा, स्त्री, (श्यामः काण्डो यस्याः ।)
गण्डदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामग्रन्थिः, स्त्री, (श्यामो ग्रन्थिरस्य ।) गण्ड-
दूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामपत्रः, पुं, (श्यामानि पत्राणि यस्याः) तमाल-
पत्रः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

श्यामलः, पुं, (श्यामवर्णः अत्यस्यति । श्याम +
“सिञ्चादिभ्यश्च ।” ५।२।८७ इति लच् ।) कृष्ण-
वर्णः । पिप्पलः । इति मेदिनी ॥ कृष्णगुणवति,
त्रि । इत्यमरः ॥ (यथा मुकुन्दमालायाम् । २।
“जयतु जयतु मेघश्यामलः कोमलाङ्गो
जयतु जयतु पृथ्वीभारनाशो मुकुन्दः ॥”)

श्यामलचूडा, स्त्री, (श्यामला चूडा यस्याः ।)
गुञ्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामलता, स्त्री, (श्यामा लता ।) खनामल्लता-
लता । तत्पर्यायः । यथा, शब्दरत्नावली ।
“गोपी गोपा गोपवल्ली सारिवोत्पलसारिवा ।
अनन्ता शारिवा श्यामा छट्टौ श्यामलताङ्गयौ ॥”
अपि च ।
“कालपेषो महाश्यामा सुभद्रोत्पलसारिवा ।
दीर्घमूला च पालिन्दो मसूरविदला च सा ॥”
इति रत्नमाला ॥

राजनिर्घण्टोक्तपथ्यायगुणौ सारिवाशब्दे द्रष्टव्यौ
श्यामला, स्त्री, पार्वती । श्यामं श्रीकृष्णं लाति
ददातीति व्युत्पत्तिरिति । इति केचित् ॥ अश्व-
गन्धा । कटभौ । जम्बूः । कस्तूरी । इति राज-
निर्घण्टः ॥

श्यामलिका, स्त्री, नीली । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामलेखः, पुं, (श्यामलः कृष्णवर्णः लेखः ।)
कृष्णलेखः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामसुन्दरः, पुं, (श्यामः सुन्दरश्च ।) श्रीकृष्णः ।
यथा,—

“यावन्ति च शरीराणि भोगार्हाणि मङ्गामुने ।
प्राकृतानि च सर्वाणि श्रीकृष्णविग्रहं विना ॥
ध्यायन्ते योगिनस्तत्र शुद्धं ज्योतिःस्वरूपिणम्
हस्तपादादिरहितं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥
वैष्णवास्तं न मन्यन्ते तज्ज्ञा सूक्ष्मदर्शिनः ।
कुतो बभूव तज्ज्योतिरहो तेजस्विनं विना ।
ज्योतिरभ्यन्तरे नित्यं शरीरं श्यामसुन्दरम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्तं गणपतिखण्डे ४१ अध्यायः ॥*

अन्यच्च ।
श्यामसुन्दरं ते दास्यः करवाम तवोदितम् ।
देहि वासांसि धर्मज्ञ नो चेद्राज्ञे ब्रुवामहे ॥”

इति श्रीभागवते दशमस्कन्धे २२ अध्यायः ॥*

अपि च ।
“ददर्श श्रीहरिं ब्रह्मा शङ्करश्च सुरैः सह
वसन्तं तन्मध्यदेशे यथेन्द्रं तारकाहतम् ॥
अमृत्यरत्ननिर्माणसर्वभूषणभूषितम् ।
किरीटिनं कुण्डलिनं वनमालाविभूषितम् ॥
शङ्खचक्रगदापद्मधारिणश्च चतुर्भुजम् ।
नवीननीरदश्यामसुन्दरं सुमनोहरम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्तं प्रकृतिखण्डे १४ अध्यायः ॥

श्यामा, स्त्री, (श्यामो वर्णोऽस्मास्या इति । अच् ।
टाप् ।) शारिवीषधी । अप्रसूताङ्गना ।
प्रियङ्गुः । वागुजिः । यमुना । राविः । कृष्ण-
त्रिवृतिका । नीलिका । इति मेदिनी ॥ गुग्-
गुलुः । सोमलता । गुन्द्रा । कृष्णा । अम्बिका ।
इति विश्वः ॥ गुडची । कस्तूरी । वटपत्री ।
वन्दा । नीलपुनर्नवा । पिप्पली । हरिद्रा ।
नीलदूर्वा । तुलसी । पद्मवीजम् । गौः ।
स्त्री । छाया । कृष्णसारिका । शिंशपा । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (नारीविशेषः । यथा, भट्टिः ।
५ । १८ ।

“योषिद्वन्द्वारिका तस्य दयिता हंसनादिनी ।
दूर्वाकाण्डमिव श्यामा न्यग्रोधपरिमण्डला ॥”
तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

“शोते सुखोष्णसर्वाङ्गी श्रीर्धो च सुख-
शीतला ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

तत्तत्क्षणं यथा, तट्टीकायाम् ।

बभूव पुष्पवृष्टिश्च तोयवृष्टिः परा तथा ।
जज्वलुशाम्भयः शान्ता जगज्जुष घना घनम् ॥
तस्यान्तु जायमानायां सर्वं स्वास्थमपद्यत ।
तान्तु दृष्ट्वा यथाजातां नीलोत्पलदलानुगाम् ॥
श्यामां सा मेनका देवो मुदमापाति हर्षिता ।
देवाश्च हर्षमतुलं प्रापुस्तत्र मुहुर्मुहुः ॥
तुष्टुवृक्षामन्तरीक्षे गन्धर्व्वाश्चासुरोगणाः ।
तान्तु नीलोत्पलदलश्यामां हिमवतः सुताम् ॥
कालीति नाम्ना हिमवानालुहाव कृते दिने ।
बाभ्रावास्तु स्वसन्तानां नाम्ना तां पार्वतीति
च ।

कालीति च तथा नाम्ना कीर्त्तिता गिरि-
नन्दिनी ॥”

इति कालिकापुराणे ४० अध्यायः ॥*

अथ श्यामामन्त्राः । क्रीं क्रीं क्रीं ह्रं ह्रं क्रीं
क्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं ह्रं ह्रं क्रीं
क्रीं स्वाहा । यथा, कालीतन्त्रे ।

“कामदयं वज्रिसंख्यं रतिबिन्दुसमन्वितम् ।
कूर्चयुग्मं तथा लज्जायुगलं तदन्तरम् ॥
दक्षिणे कालिके चेति पूर्वबीजानि चोच्चरेत् ।
अन्ते वज्रिबधूं दद्यात् विद्या राक्षी प्रकी-
र्त्तिता ॥”

मन्वर्थमाह यामले ।

“ककाराज्जलरूपत्वात् केवलं मोचदायिनी ।
ज्वलनार्णसमायोगात् सर्वतैजोमयी शुभा ।
मायात्रयेण देवेशि सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥
बिन्दूनां निष्फलत्वाच्च केवल्यफलदायिनी ।
बीजत्रया शोभवी सा केवलं ज्ञानचिह्निका ॥
शब्दबीजद्वयेनैव शब्दराशिप्रबोधिनी ।
लज्जाबीजद्वयेनैव सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥
सम्बोधनपदेनैव सदा सन्निधिकारिणी ।
स्वाहया जगतां माता सर्वपापप्रणाशिनी ॥”
अस्याः पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्यादिकं कृत्वा
मन्त्राचमनं कुर्यात् । यथा,—

“कालिकाभिः स्त्रिभिः पीत्वा काल्यादिभि-
रुपस्थेत् ।

हाभ्यामोष्ठौ हिरण्मूत्रं चकेन चालयेत् करम् ॥
मुखप्राणेष्वण्णश्रोत्रनाभ्युरस्कं भुञ्जी क्रमात् ।
आचम्यैवं भवेत् काली वत्सरात्तां प्रपश्यति ॥”

कं शिरः । तदुयथा । क्रीमिति त्रिराचामित् ।
ॐ काल्यै नमः कपालिन्यै नमः इति ओष्ठौ
हिरण्मूत्रेत् । ॐ कुक्कायै नमः इति करं चाल-
येत् । ॐ कुरुकुक्कायै नमः इति मुखे । ॐ
विरोधिन्यै नमः इति दक्षिणनासायाम् । ॐ
विप्रचित्तायै नमः इति वामनासायाम् । ॐ
उग्रायै नमः ॐ उग्रप्रभायै नमः इति नेत्रयोः ।
ॐ दीप्तायै नमः ॐ नीलायै नमः इति
श्रोत्रयोः । ॐ घनायै नमः इति नाभौ । ॐ
वलाकायै नमः इति वक्षसि । ॐ मातायै नमः
इति शिरसि । ॐ मुद्रायै नमः ॐ मितायै
नमः इत्यंसयोः । इति मन्त्राचमनम् ॥* ततो
भूतशृङ्खलं विधाय मायाबीजेन यथाविधि